

The Man Who Communed with Jehovah

By Elder Kyle S. McKay
Of the Seventy

Ang Tawo Nga Nakigsulti ni Jehova

Ni Elder Kyle S. McKay
Sa Seventy

October 2024 general conference

Joseph Smith was “blessed to open the last dispensation,” and we are blessed that he did.

My purpose this day and always is to testify of Jesus Christ, that He is the Son of God, the Creator and Savior of the world, our Deliverer and Redeemer. Because “the fundamental principles of our religion are the testimony of the Apostles and Prophets, concerning Jesus Christ,” today I share with you my knowledge and testimony of the Savior as they have been strengthened and deepened by the life and teachings of one key apostle and prophet.

The Beginning of Wisdom

On the morning of a beautiful clear day early in the spring of 1820, 14-year-old Joseph Smith entered a grove of trees near his family’s home to pray about his sins and to ask which church to join. His sincere prayer, offered with unwavering faith, received the attention of the most powerful forces in the universe, including the Father and the Son. And the devil. Each of these had an intense interest in that prayer and in that boy.

What we now call the First Vision marked the beginning of the Restoration of all things in this last dispensation. But for Joseph, the experience was also personal and preparatory. All he wanted was forgiveness and direction. The Lord gave him both. The instruction to “join none of

Si Joseph Smith “[napanalanginan] nga miabli niini nga [kataposang] dispensasyon,” ug kita napanalanginan sa iyang gibuhay.

Ang akong katuyoan niining adlaw ug sa kanunay mao ang pagpamatuod kang Jesukristo, nga Siya mao ang Anak sa Dios, ang Tiglalang ug ang Manluluwas sa kalibotan, atong Tigluwas ug Manunubos. Tungod kay “ang sukaranan nga mga baroganan sa atong relihiyon mao ang pagpamatuod sa apostoles ug sa mga propeta, mahitungod ni Jesukristo,” karon ako mopakigbahin kaninyo sa akong kajibalo ug pagpamatuod sa Manluluwas nga sa kanunay nalig-on ug napalawman pinaagi sa kinabuhi ug mga pagtulunan sa mahinungdanong apostol ug propeta.

Ang Sinugdanan sa Kaalam

Sa buntag sa matahom hayag nga adlaw sa sayo nianang tingpamulak sa 1820, ang 14 anyos nga si Joseph Smith misulod sa kakahoyan duol sa balay sa iyang pamilya aron mag-ampo mahitungod sa iyang mga sala ug mangutana asa nga simbahan mopasakop. Ang iyang sinserong pag-ampo, gihalad nga adunay dili matarog nga hugot nga pagtuo, nakadani sa pagtagad sa labing gamhanang mga pwersa sa uniberso, lakip ang Amahan ug ang Anak. Ug ang yawa. Ang matag usa niini adunay dakong interes nianang pag-ampo ug nianang batang lalaki.

Ang unsay gitawag nato karon nga ang Unang Panan-awon nagtimaan sa sinugdanan sa Pagpahiuli sa tanang butang niining kataposang dispensasyon. Apan alang ni Joseph, ang kasinatian usa usab ka personal ug pagpangandam. Ang gusto lamang niya mao ang kapasayloan ug

[the churches]” was directive. The words “Thy sins are forgiven thee” were redemptive.

For all the beautiful truths we might learn from that First Vision, perhaps Joseph’s main takeaway was simply, “I had found the testimony of James to be true—that a man who lacked wisdom might ask of God, and obtain.”

As one scholar noted: “The real resonance of the First Vision today is to know that it’s the nature of God to give to those who lack wisdom. ... The God that reveals Himself to Joseph Smith in the sacred grove is a God who answers teenagers in times of trouble.”

Joseph’s experience in the grove gave him confidence to ask for forgiveness and direction for the rest of his life. His experience has also given me confidence to ask for forgiveness and direction for the rest of my life.

Regular Repentance

On September 21, 1823, Joseph earnestly prayed for forgiveness, confident that because of his experience in the grove three years earlier, heaven would respond again. And it did. The Lord sent an angel, Moroni, to instruct Joseph and inform him of an ancient record he would later translate by the gift and power of God—the Book of Mormon.

Almost 13 years after that, Joseph and Oliver Cowdery knelt in solemn, silent prayer in the newly dedicated Kirtland Temple. We do not know what they prayed for, but their prayers likely included a plea for forgiveness, for, as they arose, the Savior appeared and declared, “Behold, your sins are forgiven you; you are clean before me.”

In the months and years after this experience, Joseph and Oliver would sin again. And again. But in that moment, for that moment, in response to their plea and in preparation for the

direksiyon. Ang Ginoo mihatag kaniya nianang duha. Ang instruksiyon nga “dili gayod mopa-sakop sa bisan hain sa [mga Simbahan]” usa ka mando. Ang mga pulong nga “Gipasaylo na ang imong mga sala” usa ka matubsanon.

Sa tanang matahom nga mga kamatuoran nga tingali atong makat-onan gikan nianang Unang Panan-awon, tingali simple lang ang nakat-onan ni Joseph Smith, “Ako nakakaplag nga ang pagpamatuod ni Santiago tinuod—nga ang tawo kinsa kulang sa kaalam mahimo nga mangayo sa Dios, ug makaangkon.”

Sama sa gisulti sa usa ka iskolar: “Ang labing importanting mensahe sa Unang Panan-awon karon mao ang pagkasayod nga ang kinaiyahan sa Dios mao ang paghatag niadtong kulang sa kaalam. ... Ang Dios nga nagpadayag sa Iyang kaugalingon ngadto ni Joseph Smith sa sagra-dong kakahoyan mao ang Dios kinsa nagtubag sa mga tin-edyer pahanon sa kasamok.”

Ang kasinatian ni Joseph sa kakahoyan naghatag niya og kaisog sa pagpangayo og kapasayloan ug direksiyon alang sa iyang tibuok kinabuhi. Ang iyang kasinatian naghatag usab na kaisog aron mangayo og kapasayloan ug direksiyon alang sa akong tibuok kinabuhi.

Kanunay nga Paghinulsol

Niadtong Septiyembre 21, 1823, kinasingkas-ing nga nag-ampo si Joseph alang sa kapasayloan, masaligon nga tungod sa iyang kasinatian sa kakahoyan tulo ka tuig ang nakalabay, ang Langit motubag pag-usab. Ug kini nahitabo. Ang Ginoo mipadala og anghel, si Moroni, aron motudlo ni Joseph ug mopahibalo niya sa usa ka karaan nga rekord nga sa kaulahian iyang hubaron pinaagi sa gasa ug gahom sa Dios—ang Basahon ni Mor-mon.

Hapit 13 ka tuig human niana, si Joseph ug si Oliver Cowdery miluhod sa usa ka ligdong, hilom nga pag-ampo sa bag-ong napahinungod nga Kirtland Temple. Wala kita masayod unsay ilang giampo, apan ang ilang mga pag-ampo malagmit naglakip sa pagpangayo og kapasayloan, tungod kay, sa dihang sila mitindog, ang Manluluwas mipakita ug namahayag “Tan-awa ang inyong sala gipasaylo diha kaninyo, kamo malimpyo sa akong atubangan.”

Sa mga bulan ug mga tuig human niini nga kasinatian, si Joseph ug Oliver makasala gihapon pag-usab. Ug pag-usab. Apan niana nga panahon, alang niana nga panahon, agi og tubag sa

glorious restoration of priesthood keys that was about to happen, Jesus made them sinless.

Joseph's life of regular repentance gives me confidence to "come boldly unto the throne of grace, that [I] may obtain mercy." I have learned that Jesus Christ truly is "of a forgiving disposition." It is neither His mission nor His nature to condemn. He came to save.

Inquiring of the Lord

As part of the promised "restitution of all things," the Lord, through Joseph Smith, brought forth the Book of Mormon and other revelations that contain the fulness of His gospel. Vital truths were given clarity and completeness as Joseph repeatedly inquired of the Lord for direction. Consider the following:

The Father and the Son have bodies "as tangible as man's."

Jesus took upon Himself not only our sins but also our sicknesses, afflictions, and infirmities.

His Atonement was so excruciating it caused Him to bleed from every pore.

We are saved by His grace "after all we can do."

There are conditions to Christ's mercy.

As we come unto Christ, He will not only forgive our sins, but He will also change our very nature so "that we have no more disposition to do evil."

Christ always commands His people to build temples, where He manifests Himself unto them and endows them with power from on high.

I testify that all these things are true and necessary. They represent only a fraction of the fulness that was restored by Jesus Christ through Joseph Smith in response to Joseph's recurring requests for direction.

Rolling on This Kingdom

In 1842, Joseph wrote of amazing things that would come to pass in this last dispensation. He declared that during our day, "the heavenly

ilang pangamuyo ug sa pagpangandam alang sa mahimayaong pagpahiuli sa mga yawe sa pagkapari nga mahitabo, si Jesus mihimo kanila nga walay sala.

Ang kinabuhi ni Joseph sa makanunayon nga paghinulsol naghatag kanako og kaisog aron sa "[pagduol] sa trono sa grasya, aron makadawat [akog] kaluoy." Akong nakat-onan nga si Jesukristo tinuod gayod nga "mapasayloon." Dili Iyang misyon ni Iyang kinaiya ang pagkondenar. Siya mianhi aron moluwas.

Nagpakisayod sa Ginoo

Isip kabahin sa saad nga "pagpahiuli sa tanan nga mga butang," ang Ginoo, pinaagi ni Joseph Smith, mipahinabo sa Basahon ni Mormon ug sa laing mga pagpadayag nga naglangkob sa kahingpitan sa Iyang ebanghelyo. Importanteng mga kamatuoran gihatagan og katin-awan ug kakompleto samtang si Joseph balik-balik nga nagpakisayod sa Ginoo alang sa dugang direksiyon. Hunahunaa ang mosunod:

Ang Amahan ug ang Anak adunay lawas "nga mahikap sama sa tawo."

Gipas-an ni Jesus sa Iyang Kaugalingon dili lang ang atong mga sala apan usab ang atong mga sakit, mga kasakit, ug mga kahuyang.

Ang Iyang Pag-ula sobra kasakit nga naghi-mo Kaniya nga miagas ang dugo sa matag lungag sa panit.

Kita maluwas pinaagi sa Iyang grasya "human sa tanan nga [atong] mabuhat."

Adunay mga kondisyon sa kaluoy ni Kristo.

Samtang kita moduol ni Kristo, dili lang Siya mopasaylo sa atong mga sala, apan Siya mousab sa atong kinaiyahan, "nga [kita] wala nay tinguha sa pagbuhat og daotan."

Si Kristo kanunay mimando sa iyang katawhan sa pagtukod og mga templo, diin Siya mopakita sa Iyang Kaugalingon ngadto kanilaug motuga kanila og gahom gikan sa kahitas-an.

Ako mopamatuod nga ang tanan niini nga mga butang tinuod ug gikinahanglan. Kini nagpakita lamang sa gamay nga bahin sa kahingpitan nga gipahiuli ni Jesukristo pinaagi ni Joseph Smith agi og tubag sa balikbalik nga hangyo ni Joseph alang sa direksiyon.

Pag-uswag Niini nga Gingharian

Niadlong 1842, si Joseph misulat og maan-indot nga mga butang nga moabot sa kataposang dispensasyon. Siya mipahayag nga atol sa atong

Priesthood will unite with the earthly, to bring about those great purposes; and whilst we are thus united in the one common cause, to roll forth the kingdom of God, the heavenly Priesthood are not idle spectators.”

To his friend Benjamin Johnson, Joseph said, “Benjamin, [if I die] I [would] not be far away from you, and if on the other side of the veil, I [would] still be working with you, and with a power greatly increased, to roll on this kingdom.”

On June 27, 1844, Joseph Smith and his brother Hyrum were murdered. Joseph’s body was laid to rest, but his testimony continues to reverberate around the world and in my soul:

“I had seen a vision; I knew it, and I knew that God knew it, and I could not deny it.”

“I never told you I was perfect; but there is no error in the revelations which I have taught.”

“The fundamental principles of our religion are the testimony of the Apostles and Prophets, concerning Jesus Christ, that He died, was buried, and rose again the third day, and ascended into heaven; and all other things which pertain to our religion are only appendages to it.”

What was said of John the Baptist might also be said of Joseph Smith: “There was a man sent from God, whose name was [Joseph]. ... He was not that Light, but was sent to bear witness of that Light,” “that all men through him might believe.”

I believe. I believe and am sure that Jesus is the Christ, the Son of the living God. I testify that the living God is our loving Father. I know this because the voice of the Lord has spoken it to me, and so has the voice of His servants, the apostles and prophets, including and beginning with Joseph Smith.

I testify that Joseph Smith was and is a prophet of God, a witness and servant of the Lord Jesus Christ. He was “blessed to open the last dispensation,” and we are blessed that he did.

adlaw, “ang langitnon nga [Pagkapari] maki-ghiusa uban sa kalibotanon nga [Pagkapari], sa pagpahinabo niadtong mga dagko nga mga katuyoan; ug samtang kita magkahiusa sa usa ka sama nga katuyoan, sa pagpalambo sa gingharian sa Dios, ang langitnon nga [Pagkapari] dili lamang maghinan-aw.”

Ngadto sa iyang higala nga si Benjamin Johnson, si Joseph miingon, “Benjamin, [kon ako mamatay] ako dili halayo kanimo, ug kon anaa na sa pikas tabil, makigtambayayong [gihapon] ako kanimo, ug uban sa dakong dugang gahom, sa pag-uswag niini nga gingharian.”

Niadtong Hunyo 27, 1844, si Joseph Smith ug ang iyang igsoon si Hyrum gipatay. Ang lawas ni Joseph gilubong, apan ang iyang pagpamatuod mopadayon nga molanog sa tibuok kalibotan ug sa akong kalag:

“Ako nakakita og usa ka panan-awon; ako nasayod niini, ug ako nasayod nga ang Dios nasayod niini, ug ako dili makalimod niini.”

“Wala gayud ako moingon kaninyo nga perpekto ako; apan walay sayop sa mga padayag nga akong gipanudlo.”

“Ang sukaranan nga mga baruganan sa atong relihiyon mao ang pagpamatuod sa mga Apostoles ug mga Propeta, mahitungod ni Jesukristo, nga Siya namatay, gilubong, ug mibangon sa ikatulong adlaw, ug mikayab ngadto sa langit; ug ang ubang mga butang nga may kalabutan sa atong relihiyon sumpay lamang niini.”

Unsa ang gisulti ni Juan Bautista tingali mao usab ang gisulti ni Joseph Smith: “Dihay usa ka tawo nga gipadala gikan sa Dios nga ginganlan og [Joseph]. ... Kini siya dili mao ang Kahayag, hinunoa siya mianhi, aron sa pagpanghimatuod mahitungod sa kahayag,” “aron ang tanan motuo pinaagi kaniya.”

Nagtuo ako. Ako nagtuo ug ako asegurado nga si Jesus mao ang Kristo ang Anak sa buhi nga Dios. Ako mopamatuod nga ang buhi nga Dios mao ang atong mahigugmaong Amahan. Ako nasayod niini tungod kay ang tingog sa Ginoo misulti kanako, ug mao usab ang tingog sa Iyang mga sulugoon, ang mga apostol ug mga propeta, lakip ug sugod ni Joseph Smith.

Ako mopamatuod nga si Joseph Smith sa kaniadto ug sa karon usa ka propeta sa Dios, usa ka saksi ug sulugoon ni Ginoong Jesukristo. Siya “[napanalanginan] nga miabli niini nga [kaposang] dispensasyon,” ug kita napanalanginan sa iyang gibuhat.

The Lord commanded Oliver and all of us, “Stand by my servant Joseph, faithfully.” I testify that the Lord stands by His servant Joseph and the Restoration wrought through him.

Joseph Smith is now part of that heavenly priesthood of which he spoke. As he promised his friend, he is not far away from us, and on the other side of the veil, he is still working with us, and with a power greatly increased, to roll on this kingdom. With joy and thanksgiving, I raise my voice in “praise to the man who communed with Jehovah.” And above all, praise to Jehovah, who communed with that man! In the name of Jesus Christ, amen.

Ang Ginoo misugo ni Oliver Cowdery ug kanatong tanan nga, “[Mo]barog uban sa akong sulogoon nga si Joseph, nga matinud-anon.” Ako mopamatuod nga ang Ginoo mibarog uban sa Iyang sulogoon nga si Joseph ug ang Pagpahiuli nga nahitabo pinaagi kaniya.

Si Joseph Smith karon kabahin na nianang langitnong pagkapari nga iyang gipamulong. Sama sa gisaad niya sa iyang higala, dili siya layo kanato, ug sa pikas tabil, siya makigtambayayong kanato, ug uban sa dakong dugang nga gahom, aron sa pagpauswag niini nga gingharian. Uban sa hingpit nga kalipay ug pasalamat, akong ipalanog ang akong tingog sa “pagdayeg sa tawo nga nakigsulti ni Jehova.” Ug labaw sa tanan, pagdayeg ngadto ni Jehova, kinsa nakigsulti niana nga tawo! Sa ngalan ni Jesukristo, amen.